

Met stijgende verbazing keek ik naar de recente ontwikkelingen in Antwerpen van de afgelopen dagen. En dan meer bepaald naar de protestmarsen tegen de inval met grondtroepen in de Gazastrook door Israël.

Voor alle duidelijkheid: ik veroordeel alle geweld, en dus ook de geweldplegingen die momenteel in de Gazastrook plaatsvinden. Ieder slachtoffer is er 1 teveel. Maar ik erger me wel mateloos aan de eenzijdige berichtgeving hierover. Er vallen immers niet enkel slachtoffers aan Palestijnse zijde in dit conflict. Wat met de (burger-)slachtoffers van de (dagelijkse) raketaanvallen op Israël? Wat met de (burger-)slachtoffers van de Palestijnse zelfmoordcommando's in Israël? Het verhaal heeft voor mij dan ook twee zijden.

Wat ik nog onbegrijpelijker vind is de gewelddadige importering van het midden oosten conflict in ons landje en meer bepaald in Antwerpen. Natuurlijk heb ik er -als liberaal- geen probleem mee dat mensen opkomen voor hun mening en deze uiten in een vreedzame optocht. Waar ik wel een probleem mee heb, is dat een bepaalde minderheid geweld en haat predikt, en we moeten vaststellen dat telkens deze groep gelinkt wordt aan een manifestatie, het "hommeles" is in onze stad.

Het schouwspel dat zich de afgelopen dagen in Antwerpen afspeelde, was ronduit hallucinant. In plaats van te trachten gemeenschappen te verzoenen, was het opzet van sommigen om ze duidelijk nog verder uiteen te spelen. Rondlopen met messen en molotovcocktails, talloze vernielingen in de stationsbuurt, het scanderen van anti joodse leuzen en propaganderen van haat tegen de joodse gemeenschap, helpt het conflict in het midden oosten geen stap verder richting een oplossing. Het enige gevolg is een verdere vervreemding van de verschillende gemeenschappen in ons Antwerpen. En wat heeft de joodse gemeenschap in Antwerpen trouwens te maken met het beleid in Israël? Niets, helemaal niets.

Ik wacht dan ook nog steeds op een positief signaal uit de allochtone gemeenschap. Een signaal van verzoening. Van de hand reiken. Van samen zoeken naar vreedzame oplossingen. Want alleen op die manier zet men een stap dichterbij wereldvrede. Een wereldvrede die uiteraard begint in onze eigen "Koekenstad".

Annick De Ridder

Vlaams volksvertegenwoordiger en fractieleider voor Open Vld in de Antwerpse gemeenteraad